

Teza: koszty w razie umorzenia postępowania.

Zgodnie z treścią art. 632a kpk w wyjątkowych wypadkach, w razie umorzenia postępowania, sąd może orzec, że koszty procesu ponosi w całości lub w części oskarżony (obwiniony).

Sygn. akt: WO-97/19

POSTANOWIENIE

z dnia 9 lipca 2020 r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie w

składzie:

Przewodniczący : SWSD Jacek Będkowski.

Sędziowie: SWSD Magdalena Szepczyńska

Sędziowie: SWSD Juliusz Cybulski - sprawozdawca

Protokolant: Anna Kuchniak

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 9 lipca 2020 r. złożonego w sprawie zażalenia A. D. z dnia 5 lutego 2020 r. na oddalenie przez Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie wniosku o zwrot kosztów dojazdowych na rozprawę w dniu 29 stycznia 2020 r. w kwocie 401,18 zł. samochodem osobowym na trasie O. - W. - O.;

na podstawie art. 632a § 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych tj. Dz. U. 1982 nr 19 poz. 145,

postanawia

1.

oddalić zażalenie,

2.

kosztami postępowania odwoławczego przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym w zryczałtowanej kwocie 1200,00 zł (słownie złotych: jeden tysiąc dwieście złotych) obciążyć Krajową Izbę Radców Prawnych .

Uzasadnienie

Radca prawny A. D. w dniu 5 lutego 2020 r. wniósł zażalenie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców prawnych w Warszawie o to, że Sąd na rozprawie, postanowieniem z dnia 29 stycznia 2020 r. oddalił wniosek obwinionego o zwrot kosztów dojazdu na rozprawę na trasie O. - W. - O. w wysokości 401,30 zł. Oddalając wniosek zwrotu kosztów podróży Sąd uzasadnił, że obwiniony został zawiadomiony, że jego stawiennictwo nie było obowiązkowe.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie zważył co następuje:

Na koszty procesu sądowego składają się między innymi koszty przejazdów obwinionego na rozprawę do sądu. Zgodnie z treścią art. 632a kpk w wyjątkowych wypadkach, w razie umorzenia postępowania, sąd może orzec, że koszty procesu ponosi w całości lub w części oskarżony, a w sprawach z oskarżenia prywatnego oskarżony lub Skarb Państwa. Przepisy prawne ani poglądy doktryny dotyczące art. 632a kpk nie precyzują "wyjątkowych wypadków",

które mogłyby być podstawą do zasądzenia kosztów procesu na podstawie tego przepisu. Trudno byłoby wskazać zamknięty katalog przyczyn umorzenia postępowania, który byłby podstawą zastosowania rozstrzygnięcia o kosztach na podstawie komentowanego przepisu. Gdyby taka była intencja ustawodawcy, to niewątpliwie wskazałby, jakie przesłanki umorzenia, przy uwzględnieniu "wyjątkowych sytuacji", pozwalają na obciążenie kosztami oskarżonego, zaś w sprawach z oskarżenia prywatnego oskarżonego lub Skarb Państwa. Pamiętać jednak należy, że orzeczenia sądu dotyczące omawianych rozstrzygnięć, odnośnie do kosztów procesu, powinny mieć wyjątkowy charakter. Wydaje się, że przede wszystkim ocenie sądu powinno podlegać, czy umorzenie postępowania było niezależne od oskarżyciela oraz w jakim stopniu do takiego rozstrzygnięcia przyczyniła się postawa oskarżonego. Zasadne byłoby też, aby w bardzo zbliżonych sytuacjach były podobne orzeczenia w zakresie kosztów, niezależnie od tego, czy postępowanie toczy się w sprawach z oskarżenia publicznego czy też prywatnego. Nielogiczne byłoby, gdyby umorzenie postępowania na tej samej podstawie i w takich samych okolicznościach, mogących mieć wpływ na zastosowanie komentowanego przepisu, wywoływało inne skutki odnośnie co do kosztów tylko z uwagi na tryb, w jakim postępowanie się toczyło.

Podstawą do obciążania oskarżonego kosztami procesu mimo umorzenia postępowania jest przyczynienie się oskarżonego do przedawnienia karalności. Przepis nie nakazuje, aby miało to znaczny lub istotny wpływ na przedawnienie karalności. To, w jakim zakresie oskarżony przyczynił się do przedawnienia karalności oraz czy zakres ten pozwoli na obciążenie go kosztami procesu, powinno podlegać analizie sądu z uwzględnieniem całości okoliczności mających wpływ na przedawnienie. Ponadto im, w większym zakresie oskarżony przyczynił się do przedawnienia, to w tym większym zakresie sąd będzie miał podstawę do obciążenia oskarżonego kosztami. Jeżeli omawiane zachowanie oskarżonego miało istotny wpływ na przedawnienie, wówczas będzie to stanowiło podstawę także do obciążenia oskarżonego kosztami procesu w' całości. W omawianym przypadku. Sąd nie dopatrył się podstaw aby twierdzić, że obwiniony przyczynił się do przedawnienia sprawy. Jednakże też trudno zgodzić się aby z przyczyny przedawnienia koszty dojazdu do sądu obwinionego były uwzględnione, zważywszy, że obwiniony będąc radcą prawnym wiedział, lub powinien wiedzieć że przedawnienie roszczeń w tym wypadku nastąpiło. Biorąc powyższe pod uwagę zdaniem sądu zwrot kosztów przejazdu na rozprawę jest niezasadny.